

Szkolne Echo

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 37
im. MARIUSZA ZARUSKIEGO W BIELSKU-BIAŁEJ

NR 4/2022-2023

Drodzy Czytelnicy!

Oto przed Wami czwarty numer gazetki szkolnej "Szkolne Echo". To już ostatni numer w tym roku szkolnym. Dziękujemy, że byliście z nami!

W tym numerze przeczytacie dwa wywiady naszych uczniów: reporterzy z klasy 3b rozmawiali z pracownikami szkoły o ich wspomnieniach wakacyjnych, a uczennice klasy 8d przeprowadziły wywiad z nauczycielami o egzaminach i nauce pedagogów w ostatniej klasie szkoły podstawowej. Wakacje są tematem przewodnim tego numeru. Jest trochę poezji, a nawet książka uczennicy z klasy 8d "Za okładką", która wzięła udział w konkursie "Tworzymy Własne Wydawnictwo". Poza tym znajdziecie sporo ciekawych informacji o Polsce i świecie i inne stałe rubryki.

Chętnych piszących, rysujących czy fotografujących zapraszamy do p. Magdaleny Georg, bibliotekarki biblioteki klas młodszych. Masz talent, pasję, chcesz o tym opowiedzieć? Przyjdź!

W tym numerze:

Autorzy rysunków: Mykolai i Ivan Popov, 4b

- Podsumowanie pracy Samorządu Szkolnego.
- Wywiady na temat wspomnień wakacyjnych.
- Wywiady z nauczycielami na temat ich nauki.
- O Fundacji Psia Ekipa.
- Mikołaj Kopernik- patron roku 2023.
- Dzień Europy- Norwegia.
- Życie i odkrycia M. Skłodowskiej-Curie.
- Byłam na spotkaniu z Jankiem Melą.
- Porozmawiajmy o religiach świata: buddyzm.
- Kilka słów o piłce ręcznej.
- Wykreślanka komputerowa.
- Kącik dla ciekawskich ; Ciekawostki Jagody.
- Biedroblog ; Kącik czytelnika.
- Kącik literacki.
- Kącik kulinarny.
- Zagadka i krzyżówka z j. angielskiego.
- Zabawy matematyczne.
- Kącik plastyczny i fotograficzny.
- Nietypowe święta w maju i czerwcu.
- Humorek szkolny.

Podsumowanie wszystkich inicjatyw Samorządu Szkolnego w roku szkolnym 2022/2023

Akcja „Wyjątkowa skarpetka”. Obchody Dnia Osób z Zespołem Downa

Społeczność szkolna została zaproszona do udziału w międzyszkolnej akcji „Wyjątkowa Skarpetka” z okazji Dnia Osób z Zespołem Downa. Celem akcji było wykonanie jak najdłuższego sznura, na którym zawieszono były kolorowe, papierowe, przygotowane przez uczniów, skarpetki. To zadanie konkursowe miało na celu pobicie rekordu najdłuższego sznura z kolorowymi skarpetkami. We wtorek 21 marca Samorządu Uczniowskiego zmierzali sznury w klasach. W poniedziałek 20 marca w klasach pierwszych odbyło się spotkanie dotyczące osób z Zespołem Downa. Było ono prowadzone przez mamy ze stowarzyszenia dla rodzin osób z Zespołem Downa. Osoby, które przyszły we wtorek 21 marca w dwóch różnych skarpetkach były zwolnione z pytania.

Wyniki:

1. 8c – 110m
2. 5a – 93m
3. 2c – 82m

II Targi Edukacyjne w naszej szkole

16 marca odbyły się Targi Edukacyjne dla uczniów z klas 6,7 i 8 oraz wszystkich zainteresowanych. Na forum sportowym można było spotkać przedstawicieli liceów, techników i szkół branżowych I stopnia. Do szkoły przybyli przedstawiciele z 24 placówek (w tym wielu absolwentów naszej szkoły). Targi edukacyjne dały możliwość uczniom zapoznania się ze szkołami oraz ułatwienia podjęcia decyzji o wyborze dalszej ścieżki edukacyjno-zawodowej.

Lista szkół, które przybyły zobaczyć się z uczniami:

- Bielska Szkoła Przemysłowa,
- Szkoła Branżowa I stopnia nr 4 im St. Staszica,
- Centrum Edukacji i Pracy Młodzieży OHP,
- Dwujęzyczne Liceum Ogólnokształcące im. Władysława Kopalińskiego,
- II Liceum Ogólnokształcące im. Adama Asnyka,
- III LO – ZSO im. S. Żeromskiego w Bielsku-Białej,
- VI Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Integracyjnymi,
- VIII LO im. Hanny Chrzanowskiej,
- Liceum Ogólnokształcące Towarzystwa Szkolnego im. M. Reja,
- Liceum Ogólnokształcące ZCBM,
- LO im. Tadeusza Kościuszki „Kadeci”,
- LO Katolickiego Towarzystwa Kulturalnego,
- Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych,
- Prywatne Technikum Informatyczne,
- Technikum TEB Edukacja,
- Prywatne Liceum Ogólnokształcące Creative,
- Zespół Szkół Budowlanych im. generała Stanisława Maczka,
- Zespół Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego im. Stanisława Szumca,
- Zespół Szkół Ekonomicznych im. Michała Kaleckiego,
- Zespół Szkół Elektronicznych, Elektrycznych i Mechanicznych,
- Zespół Szkół im. J. Tuwima,
- Zespół Szkół Technicznych i Handlowych im. F. Kęпки,
- Zespół Szkół Samochodowych i Ogólnokształcących,
- ZS im. gen. St. Sosabowskiego – ZDZ w Katowicach

Mikołajkowy Turniej Piłki Nożnej o Puchar Prezydenta Bielska-Białej

16 grudnia 2022 roku w naszej szkole odbył się finał Mikołajkowego Turnieju Piłki Nożnej o Puchar Prezydenta Bielska-Białej. Z tej okazji uczniowie mieli możliwość kibicowania na trybunach. Zachęcano też, aby młodzież ubrała się w ten dzień w świąteczne stroje i czapki Mikołaja. Nagrodą za tematyczny strój był dzień bez pytania.

Drużyna naszej szkoły zdobyła:

- I miejsce w eliminacjach,
- III miejsce w finale.

Klasowy Turniej Czapek Mikołaja

W piątek 9 grudnia 2022 roku odbył się Klasowy Turniej Czapek Mikołaja. Wszyscy uczniowie ubrani w czapki Mikołaja oraz świąteczne akcesoria, np. rogi renifera, swetry świąteczne, byli zwolnieni z pytania. Przedstawiciele Samorządu przeszli po klasach i zliczyli ilość czapek w danej klasie oraz zrobili zdjęcia.

Ranking klas starszych:

1. 8e
2. 8a, 6c i 5c
3. 8b
4. 8c
5. 8d
6. 7a
7. 6a
8. 6b
9. 5b
10. 8g
11. 7b

Ranking klas młodszych:

1. 2c
2. 1d
3. 1a
4. 2a

Apel podsumowujący I półrocze

We wtorek 7 lutego odbył się apel podsumowujący I półrocze roku szkolnego 2022/2023. Przedstawiono na nim działania samorządu w ubiegłym półroczu oraz podsumowano średnie ocen w klasach.

Zbiórka makulatury

W dniach 8 i 9 grudnia 2022 roku w naszej szkole była przeprowadzana zbiórka makulatury. Suma przyniesionej makulatury w danej klasie była doliczana do całorocznego współzawodnictwa klas. Dla tych, którzy przynieśli najwięcej, przewidziano nagrody rzeczowe.

Ranking w klasach starszych:

Podział na osoby:

Osoba	Waga [kg]	klasa
Piotr Kozieł	409.5	8c
Nikoła Lazarko	150	5a
Aleksandra Batorska	65	8b
Marcel Woźniak	50	5c
Michał Rajzer	48	8d
Kacper Stokłosa	40	8e
Magdalena Bucka	14.5	5c
Bruno Szczotka	10	8d
Tomek Imielski	10	8c
Konrad Jarosz	10	6b
Dawid Krzak	10	6a
Małgorzata Imielska	10	5c
Adam Pawlak	8	6c
Maksym Alimov	7	7a
Tymoteusz Tatoj	5	5b
Jan Potoczny	5	5a
Mateusz Cholewa	3	8e
Zofia Krywult	2.5	8d

Podział na klasy:

Klasa	Waga [kg]
8c	419.5
5a	155
5c	74.5
8b	65
8d	60.5
8e	43
6a	10
6b	10
6c	8
7a	7
5b	5

Przeгляд Pieśni Patriotycznych

22 listopada 2022 roku odbył się Przeгляд Pieśni Patriotycznych. Występy były podzielone na dwie części. Najpierw klasy 5-8, następnie klasy 1-4. Każdą część rozpoczęto wprowadzeniem Sztandaru Szkoły i wykonaniem hymnu „Mazurka Dąbrowskiego”.

Szkolne Kolędowanie

Wspólne śpiewanie kolęd w naszej szkole w tym roku odbyło się 31 stycznia, dla klas 4-8, 1 lutego, dla klas 1-3. Każda klasa przygotowała jedną kolędę lub pastorałkę, którą zaprezentowała podczas szkolnego występu.

Ślubowanie klas I

W dniu 14 października 2022 roku w Dniu Edukacji Narodowej uczniowie klas I przystąpili do uroczystego ślubowania. Od pierwszego dnia w szkole trwała integracja w klasach, poznawanie szkolnej rzeczywistości. Pierwszoklasiści udowodnili, że są gotowi do szkolnych wyzwań. Pasowania, symbolicznym ołówkiem, dokonała Pani Dyrektor.

Walentynki

We wtorek 14 lutego miało miejsce wyjątkowe wydarzenie, a mianowicie w naszej Szkole Samorząd Uczniowski zorganizował pocztę walentynkową. Uczniowie mogli przekazać życzenia wybranej osobie. Członkowie samorządu roznosili kartki do poszczególnych klas, w zabawie wzięło udział bardzo dużo osób. Na walentynkowej dyskotecie można było sobie zrobić pamiątkowe zdjęcie w fotobudce.

Wybory samorządowe

27 września 2022 roku był dniem, w którym poznaliśmy wyniki głosowania na członków Samorządu Szkolnego. Każdy uczeń z klas 4-8 oddał po jednym głosem na wybranego przez siebie kandydata: -Roksana Dobija -Oliwia Strzałkowska -Mateusz Cholewa -Mateusz Kawka -Lena Zyskowska -Milena Żak -Stanisław Loranc -Lena Leśniewska -Daria Pamuła -Maria Darmostiuk. Po przeliczeniu głosów przewodniczącą została Roksana Dobija, zastępcą Oliwia Strzałkowska, przedstawicielem klas młodszych Mateusz Kawka, a Mateusz Cholewa, Szymon Cembala oraz Dawid Kołpacki zajęli się sekcją medialną. 27 września 2022 roku odbył się apel porządkowo-organizacyjny. Został on zorganizowany przez Samorząd Szkolny, a poruszone zostały następujące zagadnienia: wyniki wyborów, kodeks dobrego zachowania, regulamin bezpiecznej przerwy, statut.

Dzień z bajki

"Dzień z bajki" odbył się 11 października 2022 roku i był pierwszym takim wydarzeniem tematycznym w tym roku szkolnym. Wszyscy uczniowie mieli w tym dniu zjawić się przebrani za ulubione bajkowe postacie. Sale lekcyjne odwiedzała komisja sprawdzająca ilość przebranych osób. W ten sposób poznaliśmy zwycięską klasę, którą okazała się 8 e, 96% uczniów wzięło udział w zabawie. Na pozostałych miejscach znalazły się następujące klasy:

- I miejsce 8 e (96%)
  - II miejsce 6 c (74%)
  - III miejsce 5 c (72%) -IV miejsce 5 d (60%)
  - V miejsce 7 a (59%)
- Frekwencja w klasach młodszych wygląda następująco:
- I miejsce 3 b (100%)
  - II miejsce 1 c (96%)
  - III miejsce 2 b (92%)

- IV miejsce 3 a (86%) -V miejsce 1 b (84%)

Za zajęcie jednego z tych pięciu miejsc każda klasa uzyskać mogła daną ilość punktów:

- I miejsce 10 pkt.
- II miejsce 8 pkt. -III miejsce 6 pkt.
- IV miejsce 4 pkt.
- V miejsce 2 pkt.

Dzień Szalonych Fryzur

Dzień Szalonych Fryzur odbył się w naszej szkole 11 listopada 2022 roku i wzbudził zadziwiająco duże zainteresowanie oraz wywołał mnóstwo emocji! W tym specjalnym dniu uczniowie, jak i niektórzy nauczyciele mogli popuścić wodze fantazji i stworzyć na własnej głowie szalone uczesanie. Sale odwiedzała komisja sprawdzająca ilość osób, które podjęły wyzwanie. W ten sposób poznaliśmy zwycięską klasę, którą okazała się 8 e, 125% całej grupy wzięło udział w zabawie. Na pozostałych miejscach znalazły się następujące klasy:

- I miejsce 8 e (125%)
- II miejsce 5 c (110%)
- III miejsce 8 g (106%)
- IV miejsce 6 c (100%)
- V miejsce 5 d (95%)

Klasy młodsze także bardzo się postarały, tworząc zwariowane fryzury.

Tu wyniki kształtują się następująco:

- I miejsce 3 b, 4 d (110%)
- II miejsce 1 c, 3 a, 3 b (100%)
- III miejsce 2 d (83%)
- IV miejsce 2 a, 4 a (71%)
- V miejsce 4 c (69%)

Tak jak po "Dniu Postaci z Bajek" klasy mogły zdobyć punkty za jedno z pięciu miejsc:

- I miejsce 10 pkt.
- II miejsce 8 pkt.
- III miejsce 6 pkt.
- IV miejsce 4 pkt.
- V miejsce 2 pkt.

Dziękujemy za wspaniałą zabawę i życzymy powodzenia w następnych tego typu wydarzeniach. Już dziś zapraszamy do udziału w następnej zabawie!

Ilustracje <https://pixabay.com/pl/> (darmowa grafika)

Mateusz Cholewa i Szymon Komendera 8e

Wywiad z pracownikami szkoły na temat ich wspomnień wakacyjnych.

Zbliża się koniec roku szkolnego, dlatego znani już reporterzy z klasy trzeciej "b", ostatni raz zebrali i spisali wspomnienia z dzieciństwa niektórych pracowników naszej szkoły.

Pani wicedyrektor **Ewa Polakowska** odpoczywała głównie u babci w górach. Jeździła też na kolonie letnie nad jeziora na Mazury. Bardzo lubiła grać w piłkę, jeździć na rowerze oraz bawić się w chowanego i w podchody.

W/w zabawy lubiły też pani **Elżbieta Biernat** i pani **Alicja Tołwińska**. Obie panie wspominają interesujące wędrówki w góry, spacer po lesie, zabawy tematyczne np. w sklep, w szkołę, w dom. Pani Alicja dużo czasu spędzała nad rzeką Sołą, gdzie nauczyła się pływać.

Nad tą samą rzeką, ale w innej miejscowości, wakacje u dziadków spędzała pani **Dorota Haręźlak**. Ona też lubiła zabawy w podchody.

Budowanie tamy, kąpiel w rzece, skakanie w gumę i granie w klasy to ulubione zabawy pani pielęgniarki **Katarzyny Ligockiej**. Wspomina ona wakacje nad polskim morzem, wyjazdy do babci i dziadka na wieś i spanie pod namiotami.

Pani pedagog **Monika Łukaszek** w dzieciństwie spędzała wakacje w Kołobrzegu albo w Tresnej. Chętnie bawiła się w chowanego i chodziła po drzewach.

Podobnie pani wicedyrektor **Beata Cembala** uwielbiała wspomnianą już wielokrotnie zabawę w chowanego, dodatkowo przyrządzała "na niby" zupy z trawy i liści babki lancetowatej. Letnia przerwa w nauce kojarzy jej się z morzem i jeziorami.

Pani **Ewa Ćwik**, w uroczej nadmorskiej wsi, często biegała z kolegami, chodziła do budynków gospodarczych podziwiać konie i krowy.

Przeważnie u dziadków odpoczywała pani **Justyna Drożdż** pływając tam w rzece i grając w klasy.

Na koloniach nad morzem pani logopeda **Lucyna Żmijewska-Szemberg** budowała zamki z piasku i jeździła na rowerze. U babci na wsi chętnie bawiła się w farmera i spędzała czas nad rzeką.

Wypoczynek u babć poleca pani **Magdalena Georg**. Wspomina wieś pod Toruniem, gdzie w jeziorze nauczyła się pływać i zbierała muszle. Natomiast w Żywcu, uczyła się szyć. Wolny czas spędzała na podwórku, na trzepaku, chodziła po drzewach, rzucała "kaczki" do rzeki oraz skakała w gumę.

Nad morzem i w górach pan sekretarz **Rafał Kucharski** mieszkał w namiocie, udawał się na nocne wycieczki, zwiedzał okolice i bawił się wesoło.

Ksiądz **Filip Magiera** także wyjeżdżał nad morze z kolegami ministrantami. Bawiąc się często budował bazy i szałas oraz biegał po lesie. Gdy pojechał do Zakopanego, widział tam Adama Małysza.

Panie **Izabela Walaszczyk** i **Karolina Tlalka-Goryl** nad Bałtykiem jeździły na rowerach, skakały w gumę i na skakance. Pani Iza chętnie bawiła się lalkami i w berka oraz wspinała się po drzewach. Pani Karolina dodatkowo grała w koszykówkę.

Pani **Jadwiga Bakun** na letnisko wyjeżdżała nad jezioro mazurskie do miejscowości Ełk. Tam grała w klasy, skakała w gumę i bawiła się z innymi dziećmi w chowanego.

Na Mazurach i nad morzem można też było spotkać panią **Renatę Zuziak-Gancarczyk**. W dzieciństwie lubiła grać w siatkówkę i chętnie pływała.

Techniki pływackie doskonaliła też pani **Iwona Sokołowska**. Pani ratowniczką chodziła także po górach, zarówno latem, jak i zimą.

Pani **Anna Borowiec-Macner** dużo czasu spędziła na żaglówkach, zabawach z piłką i ze skakanką. Latem wyjeżdżała nad Bałtyk.

Pani **Agnieszka Katarzyna Byrska** wspomina lato w domu ciotki i wujka w Borach Tucholskich. Były to wakacje nad jeziorem, w środku lasu. Chętnie grała w dwa ognie, pływała w morzu lub w jeziorze, bawiła się w podchody. Wspomina palenie ognisk nocą i pieczenie ziemniaków w popiele.

Wakacje nad morzem i zabawy w chowanego wspominają też panie **Danuta Konieczna-Żywczok**, **Grażyna Kaczor** oraz panie portierki **Agnieszka i Iwona**.

Natomiast Beata Greń pamięta zabawy z innymi dziećmi, granie w klasy i wczasy nad jeziorami, na wsi u rodziny.

Publikowane w ciągu roku szkolnego informacje, pozwoliły lepiej poznać naszych nauczycieli i pracowników administracji szkoły oraz stanowiły inspirację do wspólnych działań, mówią zgodnie podopieczni pani Alicji Tołwińskiej, którzy przeprowadzali wywiady: **Anna Cyrkler, Martyna Grabska, Milena Kawka, Zofia Koziel, Julia Krypczyk, Maciej Kuciński, Julia Lemańska, Wiktoria Micek, Olivier Pelczar**.

Materiał opracowała wychowawczyni klasy 3B : **Alicja Tołwińska**.

Ilustracje wykonali: Mikolai Popov i Ivan Popov z 4b

Wywiad z nauczycielami na temat ich nauki w ostatniej klasie szkoły podstawowej/gimnazjum.

Jak wyglądała Pani/Pana/Księdza ostatnia klasa szkoły podstawowej lub gimnazjum i jak przebiegała rekrutacja do szkoły średniej?

Ksiądz Piotr Iwanek uczył się w gimnazjum, a po nim uczęszczał do liceum ogólnokształcącego w Łodygowicach. “Nie za bardzo chciało mi się uczyć, ale ponieważ jest to obowiązkowe, to musiałem to robić” – powiedział.

Pani Magdalena Nabielec uczęszczała do ośmioletniej szkoły podstawowej. Opowiada, że gdy się uczyła, nie było egzaminów kończących podstawówkę, uczniowie przystępowali do egzaminu tylko w szkole średniej, do której chcieli się dostać. Dla zdających był to nie lada stres, gdyż prace pisało się pod opieką nauczycieli, których się nie znało. W jednym dniu były dwa egzaminy z języka polskiego i matematyki. Z języka obcego nie było testów. Pani Magda ukończyła LO Kopernika.

Pani Dorota Kozłowska pamięta, że rekrutacja była łatwa. Nauczycielka była wzorową uczennicą z bardzo dobrymi ocenami. Dostała się bez problemu do renomowanej szkoły średniej z wysokim progiem oceniania. Ósmą klasę wspomina bardzo dobrze i nadal utrzymuje kontakt z niektórymi osobami z tej klasy.

Pani Justyna Drożdż była w ośmioletniej szkole podstawowej, którą pozytywnie wspomina. W szkole średniej zdawała jeden egzamin – z języka angielskiego, gdyż była zwolniona z egzaminów z matematyki i języka polskiego.

Pani Sylwia Niemczyk-Kuźbińska również kończyła ośmioletnią podstawówkę. Według nauczycielki czas nauki do egzaminów był bardzo intensywny. Pani Sylwia dostała się do Liceum Ogólnokształcącego im. Komisji Edukacji Narodowej.

Pani Alicja Kutsha ze wzruszeniem przypomina sobie ukończenie klasy ósmej. Były łyzy na pożegnanie. Jej rekrutacja do szkoły średniej przebiegła bardzo dobrze, bez żadnego problemu. Pani Alicja dostała się do wymarzonego liceum w Żywcu.

Pani Zofia Nikiel opowiada, że jej rekrutacja przebiegła pomyślnie. Aby dostać się do szkoły średniej, musiała odbyć rozmowy z dyrektorem. Pani Zofia dostała się do klasy humanistycznej.

Pani Wioleta Strug kończyła ośmioletnią szkołę podstawową. Egzaminy z języka polskiego i matematyki zdawała w szkole średniej. Dostała się do “medyka” (Liceum Medyczne).

Pani Adrianna Gąsiorek chodziła do sześcioletniej szkoły podstawowej i skończyła gimnazjum. Egzaminy pisała w szkole średniej – egzamin humanistyczny poszedł jej bardzo dobrze, a egzamin z przedmiotów matematyczno-przyrodniczych trochę słabiej. Pani Ada chodziła do Liceum nr 8.

Wywiady z nauczycielami przeprowadziły **Magdalena Głuszek i Nikola Danielczyk z 8d**

Ilustracja <https://pixabay.com/pl/> (darmowa grafika)

FUNDACJA PSIA EKIPA

TY TEŻ MOŻESZ POMÓC! DOŁĄCZ DO FUNDACJI PSIA EKIPA i zostań wolontariuszem, wykorzystuj swoje umiejętności do pomagania!

Fundacja opiekuje się PSIĄ HAU-pą w Jaworzu obok Bielska-Białej.

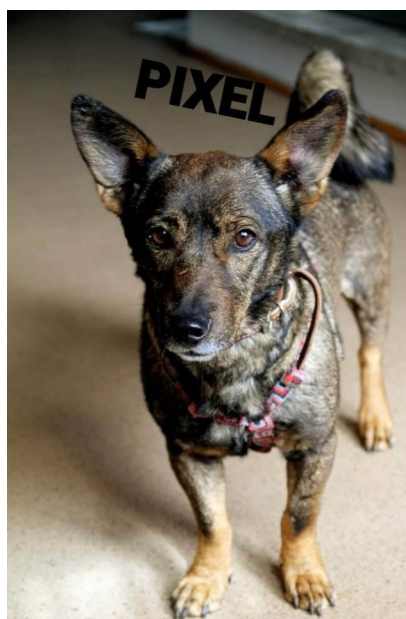
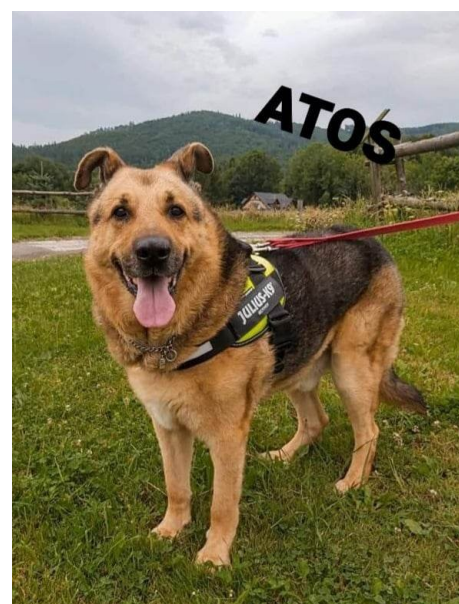
Psia HAU-pa to taki chwilowy dom, gdzie zwierzęta czują się jak u siebie, gdzie są szanowane, kochane, gdzie zaspokajane są wszystkie ich potrzeby. To przystanek, który daje spokój ducha i prowadzi do celu, jakim jest dom stały i ukochana rodzina.

Obecnie przebywają tam psy czekające na adopcję (zdjęcia poniżej).

Kontakt: Magda 881 655 905 Jaworze, koło Bielska-Białej

Zdjęcia ze strony fundacji www.psiakipa.pl

Małgorzata Göttlich-Kucharska

Mikołaj Kopernik – patron roku 2023

Witajcie uczniowie.

Jak pewnie wiecie, każdy rok ma swojego patrona. W 2023 roku jest nim Mikołaj Kopernik, o którym chciałbym Wam opowiedzieć.

Zacznijmy od tego, że urodził się 19 lutego 1473 roku w Toruniu. Po śmierci ojca opiekował się nim jego wujek, biskup warmiński Łukasz Watzenrode. Dzięki jego wsparciu finansowemu Mikołaj mógł studiować na Akademii Krakowskiej, a później na najlepszych europejskich uczelniach.

W Bolonii studiował prawo, w Padwie odbył studia lekarskie, później w Ferrarze zdobył doktorat z prawa kanonicznego. Nie zgodził się jednak na zostanie wyświęconym kapłanem. Po kilku latach przeniósł się do Fromborka, gdzie oddał się pracy naukowej. To prawdopodobnie tam Kopernik spisał swoje największe dzieło "O obrotach sfer niebieskich", w którym ustalił, że Ziemia obraca się wokół Słońca, a nie na odwrót, jak do tej pory sądzono. Pierwsze wydanie tej książki ukazało się 21 marca 1543 roku w Norymberdze.

Człowiek, który „wstrzymał słońce, ruszył ziemię” był nie tylko astronomem, ale także ekonomistą, prawnikiem, tłumaczem, lekarzem, matematykiem i kartografem.

Jako ekonomista wygłosił „Traktat o monecie”, w którym przedstawił słynną tezę o wypieraniu lepszego pieniądza, gorszym. Podczas wojny polsko-krzyżackiej zmuszony był wcielić się w kolejną rolę - dowódcy. Kopernik zajął się obroną Olsztyna. Dzięki jego działaniom Krzyżacy nie zdobyli jednego z najważniejszych fortów południowej Warmii.

Zmarł 24 maja 1543 roku. 22 maja 2010 roku. W archikatedrze we Fromborku dokonano uroczystego pochówku Mikołaja Kopernika. Przedtem jego szczątki spoczywały w bezimiennym grobie w katedrze fromborskiej.

Pomimo tego, że Mikołaj Kopernik dokonał jednego z najważniejszych odkryć astronomicznych, był astronomem tylko w niewielkiej części. Była to jego praca ”praca po godzinach”. Dopiero pod koniec swojego życia porzucił wszystkie swoje zajęcia i zajął się tym, co najbardziej lubił – astronomią.

Ilustracja <https://pixabay.com/pl/> (darmowa grafika)

Mateusz Suwaj, 5d

Dzień Europy, 5 maja. Norwegia

Witajcie.

W tym artykule chciałbym Wam opowiedzieć o kraju z niezwykle ciekawymi zwyczajami i z piękną przyrodą, jaką ciężko zobaczyć nawet w filmach.

Kultura. Festiwale.

Norwegowie uwielbiają festiwale, najczęściej odbywają się one w skansenach, gdzie mieszkańcy tego kraju przebierają się w stroje ludowe, tam są uczestnikami wielu zabaw oraz tańczą.

Sporty

Narodowym norweskim sportem jest narciarstwo. Ta aktywność fizyczna jest też uważana za sport królewski. Norwegia jest kolebką nart, które w przeszłości były niezbędnym środkiem przemieszczania się zimą.

Budownictwo

W Norwegii w charakterystyczny sposób budują domy, drewniane, kolorowe z ciepłym i przytulnym wnętrzem.

Muzyka

Najpopularniejszym instrumentem w tych mroźnych stronach jest hardingfele. Jest to ornamentowana odmiana skrzypiec z krótszym, niż tradycyjnie, gryfem.

Rodzina królewska

W Norwegii wciąż panuje jedna z ostatnich europejskich monarchii. Królem jest król Harald V, po nim tron obejmie książę Haakon, a po przyszłym królu księżniczka Ingrida Aleksandra Glücksburg, następny w kolejce jest książę Sverre Magnus, po nim tron obejmie księżniczka Marta Ludwika Glücksburg, a następnie po kolei troje jej dzieci (księżniczka Maud Angelica Behn, księżniczka Leah Isadora Behn i księżniczka Emma Tallulah Behn).

Historia

Pierwotnymi mieszkańcami Norwegii byli wikingowie, genialni odkrywcy. Dotarli oni jako pierwsi między innymi na Islandię i do Irlandii, a także według wielu historyków, do Ameryki. We wczesnym średniowieczu kraj podzielony był pomiędzy lokalnych władców. Jednym z pierwszych, którzy podjęli próbę zjednoczenia był Harald Pięknowłosa (nor. Harald Hårfagre). Jako symboliczny moment chrystianizacji kraju uznaje się jednak bitwę pod Stiklestad, gdzie poległ władca Norwegii Olav Haraldsson. W 1397 Norwegia, Szwecja i Dania zawarły unię, zwaną kalmarską. Uchwalona 17 maja 1814 w Eidsvoll konstytucja była próbą odzyskania przez kraj całkowitej suwerenności. Skończyło się jednak na unii personalnej ze Szwecją. Pełną niepodległość odzyskali Norwegowie w 1905 r.

Przyroda

Norwegia cechuje się piękną przyrodą, której moim zdaniem, nie mogą równać się arabskie pustynie czy himalajskie góry. Sami zobaczcie!

źródła: wikipedia, norwegofil, bazia7

Mateusz Kawka, 5b

Życie i odkrycia Marii Skłodowskiej-Curie

Maria Skłodowska-Curie urodziła się 7 listopada 1867 r. w Warszawie. Od młodości wyróżniała się dużą inteligencją i doskonałą pamięcią. Miała starsze rodzeństwo Helenę, Bronisławę i Józefa. W wieku dziewięciu lat zmarła na tyfus jedna z siostr Marii Zofia, a dwa lat później odeszła na gruźlicę jej matka w wieku 42 lat. Tata był ateistą, matka zaś głęboko wierzącą katoliczką. Po śmierci siostry i matki Maria popadła w depresję, straciła wiarę w Boga i również stała się ateistką.¹ Gdy Maria miała 10 lat, rozpoczęła naukę na pensji dla dziewcząt, którą wcześniej prowadziła jej mama. Następnie dziewczynka kształciła się w III Żeńskim Gimnazjum Rządowym, które ukończyła ze złotym medalem. W 1891 r. wyjechała do Paryża, gdzie podjęła naukę na wydziale fizyki i chemii. Życie i czas w Paryżu młoda Maria dzieliła pomiędzy naukę i grę w amatorskim teatrze. To właśnie w czasie studiów podczas jednego z przedstawień pod tytułem „Polska, która kruszy kajdany” poznała i zaprzyjaźniła się z starszym pianistą – Ignacym Janem Paderewskim. W 1893 roku zdobyła licencjat z fizyki, a rok później z matematyki. W czasie pobytu w stolicy Francji Maria poznała swojego przyszłego męża Piotra Curie, z którym wzięła ślub. Mieli dwójkę dzieci: Irenę i Ewę.

W tym czasie Maria z mężem pracowała nad oczyszczeniem chalkolitu zawierającego uran. Ponieważ знаła jego skład chemiczny, stwierdziła, że nie tylko uran jest pierwiastkiem promieniotwórczym w tym mineralu. Wyszła więc słuszną hipotezę, że minerał ten musi zawierać domieszkę nowego, nieznanego pierwiastka chemicznego. Maria otrzymała w laboratorium chalkolit i udowodniła tym samym, że emituje słabsze promieniowanie. Był to dowód eksperymentalny na istnienie nowego pierwiastka. 18 lipca 1898 przedstawiła dzieło naukowe, w którym donosiła o odkryciu polonu, pierwiastka nazwanego na cześć Polski, która była pod zaborami. Na kolejny sukces małżonkowie Curie nie musieli zbyt długo czekać. 26 grudnia 1898wspólnie donieśli o odkryciu kolejnego pierwiastka chemicznego – radu. W 1903 r. Uniwersytet Paryski nadał tytuł doktora nauk fizycznych Marii Skłodowskiej-Curie, a małżeństwo Curie dostało nagrodę Nobla za badania nad zjawiskiem promieniotwórczości i odkryciem nowych pierwiastków chemicznych. 19 kwietnia 1906 Pierre Curie, wracając z zebrania Stowarzyszenia Profesorów Wydziałów Nauk Ścisłych, zginął potrącony przez konny wóz ciężarowy. Miał wtedy 47 lat. Zrozpaczona Maria prowadziła tzw. „Dziennik żałobny”, w którym opisywała ból, żal i pustkę, jaka jej pozostała po śmierci ukochanego męża Piotra Curie. W 1906 r. 38-letnia Maria przejęła katedrę fizyki po mężu. Została tym samym pierwszą kobietą profesorem na paryskiej Sorbonie. Gdy 1 sierpnia 1914 wybuchła I wojna światowa, Maria nie mogąc służyć Polsce, postanowiła służyć Francji. Zebrała aparaty rentgenowskie z paryskich pracowni i zorganizowała specjalne samochody ciężarowe z aparaturą, tak zwane „małe Curie”. Były to pionierskie działania z zakresu diagnostyki zdrowia. Dzięki jej pracy i wytrwałości można było wykonywać zdjęcia rentgenowskie w polowych warunkach. W 1934 Maria zaczęła czuć się słabiej: miała wysoką temperaturę, pojawiły się też dreszcze. Lekarze zdiagnozowali gripę, później gruźlicze zmiany w płucach. Zaproponowali więc wyjazd do sanatorium. Maria wraz z córką Ewą pojechały do Sancellemoz, gdzie mieściło się sanatorium. Tam, na miejscu, lekarze znaleźli prawdziwą przyczynę osłabienia Marii – niedokrwistość aplastyczną, która była skutkiem choroby popromiennej. Wówczas na świecie nie były znane skutki działania promieniowania na człowieka. Maria Skłodowska-Curie zmarła tam 4 lipca 1934.

Źródła: książka pt. Encyklopedia Świat Wiedzy ; Wikipedia ; strona internetowa Instytutu Pamięci Narodowej.

Szymon Gredka, 5d

1

Ateista-brak wiary w istnienie jednego bądź wielu bogów czy też odrzucający wiarę w stwórcę. Może uznawać religię za sprzeczną z nauką, sprzeczną z rozumem lub niepotrzebną

Byłam na spotkaniu z Jankiem Melą..

Tydzień temu miałam przyjemność poznać pana Jana Melę.

Jan Mela to osoba niepełnosprawna. Gdy Janek miał 10 lat, utopił się jego młodszy brat Piotruś. Gdy chłopiec miał 14 lat, doznał porażenia prądem, kiedy wszedł podczas deszczu do niezabezpieczonej stacji transformatorowej. W szpitalu amputowali mu lewe podudzie i prawe przedramię. Dowiedziałam się, że spalili się również dom Janka i jego rodziców.

Mimo tych tragicznych wydarzeń Janek:

ZDOBYŁ DWA BIEGUNY W CIĄGU JEDNEGO ROKU JAKO NAJMŁODSZA OSOBA NA ŚWIECIE I JEDYNA NIEPEŁNOSPRAWNA, KTÓREJ SIĘ TO UDAŁO. ŻEBY TEGO DOKONAĆ, MUSIAŁ TRENOWAĆ DWA RAZY WIĘCEJ NIŻ PEŁNOSPRAWNA OSOBA duuuużo podróżował i wspinał się na różne góry na całym świecie, poznawał wielu ludzi, życzył wszystkim pożaru domu(!)...bo nigdy nie miał tylu ładnych ubrań i rzeczy, ile dostał po pożarze od różnych ludzi.

A dzisiaj pan Jan :

wiąże buty jedną ręką,

mówi, że zakupy to „pestka”, bo w prawej ręce został mu łokieć, a to bardzo ułatwia sprawę..

brał udział w „Tańcu z gwiazdami” ,żeby pokazać ludziom, że świat nie składa tylko się z pięknych, wymalowanych, wysportowanych, zdrowych, zgrabnych...itd ludzi, że jesteśmy różni, różni w szkole, pracy , na basenie i w TV też!!

założył fundację,

pomaga innym,

głośno mówi o życiu i potrzebach niepełnosprawnych,

„ma szczęście do ludzi”.

Janek to wspaniały, skromny i uśmiechnięty człowiek, który chętnie

odpowiada na pytania, pomaga wielu młodym ludziom, mówi, żeby nie bać się iść do specjalisty np. psychologa, psychiatry. Jemu wydawało się, że jak potrafił mówić o trudnych sprawach, to nie ma z nimi problemu, a okazało się, że ma problem z przywiązywaniem się do ludzi, po tym jak jego braciszek się utopił. Po wypadku udawał długo twardziela ,bo „chłopaki nie płaczą”, a wcale nie! Chłopaki czasem też płaczą! Janek radzi nam, jak zachowywać się przy niepełnosprawnych- NORMALNIE!

Jankowi pomogli rodzice, przyjaciele, nowi ludzie, od których słyszał : „Spróbuj!” , „Nie poddawaj się”, „Nie objajaj się”, „Walcz”. Może i Ty znasz kogoś takiego w szkole, w bloku, na podwórku, w klubie, komu trzeba to powiedzieć?

Janek mówi, że nawet coś strasznego jak wypadek może prowadzić do czegoś dobrego, do zmian, do myślenia, do wspaniałych przygód, do prawdziwych przyjaciół, do tego, żeby zrobić coś dla innych...

Chciałabym, żeby Janek odwiedził nas w szkole.

Zdjęcia z archiwum rodzinnego autorki.

Zofia Heczko 5c

Porozmawiajmy o religiach świata BUDDYZM

Buddyzm to system filozoficzny i religijny, którego założycielem i twórcą był żyjący około 560 do 480 roku p.n.e Siddhartha Gautama.

Na zdjęciu: posąg Buddy

Buddyzm jest zaliczany do religii dharmicznych i nieisteistycznych. Słowo buddyzm zostało stworzone niedawno przez zachodnich uczonych. Wcześniej na wschodzie używano nazwy dharmy.

Buddyzm opiera się na Czterech Szlachetnych Prawdach oraz Ośmiorakiej Ścieżce, prowadzącej do ustania cierpienia.

Buddyści wyznają wiarę w istnienie istot nadprzyrodzonych np. dewy oraz w życie po śmierci.

Występują tu rytuały np. golenie głowy, kiedy przystępuje się do klasztoru, palenie kadzideł, ofiarowywanie kwiatów, pokłony, samodoskonalenie się, medytacja oraz dążenie do oświecenia.

Buddyści wierzą w karmę oraz reinkarnację. Wyznają również zasadę niekrzywdzenia i szanowanie życia nie tylko ludzkiego.

Korzystałam z Wikipedii.

Koło Dharmy – ważny symbol buddyzmu

Roxana Sygacz, 5c

Kilka słów o piłce ręcznej

Cześć, mam na imię Lilianna. To już mój drugi artykuł w tym roku szkolnym. Chciałabym przedstawić Wam kilka informacji o piłce ręcznej. Piłka ręczna to wymagający i skomplikowany sport, ponieważ trzeba zapamiętać bardzo dużo informacji, np. gdzie i na jakiej linii jest skrzydło, gdzie jest rozegranie, gdzie wykonuje się obrót i co oznaczają znaki sędziego

Czy to jest sport dla mężczyzn? Otóż nie, jest to sport zarówno dla mężczyzn, chłopaków jak i dla kobiet, i dziewczyn.

Co jest zakazane w piłce ręcznej?

Zakazane jest trzymanie piłki dłużej niż 3 sekundy, tę możliwość ma tylko bramkarz. Graczom nie wolno przekraczać zasady trzech kroków **bez kozłowania**.

Przekroczenie limitu nazwane jest **błędem kroków**.

Pisząc ten artykuł korzystałam z własnej wiedzy.

Ilustracja <https://pixabay.com/pl/> (darmowa grafika)

Lilianna Górny, 4d

S	K	O	N	C	E	P	C	J	A
M	S	E	G	A	M	O	G	U	S
L	A	K	O	L	O	R	C	J	K
P	Y	S	M	L	T	T	P	K	O
M	A	R	I	O	K	A	R	T	M
R	I	E	M	F	A	L	Y	A	P
I	T	O	Y	D	U	L	D	B	U
T	R	Z	S	U	T	Z	O	L	T
Z	L	G	Z	T	S	M	T	E	E
R	G	R	A	Y	Y	A	P	T	R

TYPOWA WYKREŚLANKA KOMPUTEROWA

- 1.GRA
- 2.CALL OF DUTY
- 3.MARIOKART
- 4.SEGA
- 5.AMOGUS
- 6.MYSZA
- 7.TABLET
- 8.EMOTKA
- 9.GRAY
- 10.KOMPUTER
- 11.PORTAL
- 12.KOLOR
- 13.KONCEPCJA

Opracował Rafał Marcisz, 3c

Kącik dla ciekawskich

Dzisiejsze tematy:

Skąd się wzięły filmy?

Jak powstał jeden z pierwszych filmów?

Skąd wzięły się filmy?

Pierwsze filmy powstały z powodu niedoskonałości ludzkiego wzroku, czyli jego opóźnień w przetwarzaniu obrazu. Z tego właśnie powodu powstały urządzenia „oszukujące” wzrok, które ciąg szybko zmieniających się obrazków przeobrażały w ruchomy obraz. Pierwsze z nich to camera obscura. (XVIII i XIX w.)

Jak powstał jeden z pierwszych filmów?

Jeden z pierwszych filmów stworzyli bracia Louis i Auguste Lumiere. Film nosił nazwę „Wyjście robotnic z fabryki Lumiere w Lyonie” . Pokaz filmowy odbył się dwudziestego drugiego grudnia 1895 roku w Salon indien du Grand Cafe w Paryżu i trwał czterdzieści pięć sekund.

Ilustracja <https://pixabay.com/pl/> (darmowa grafika)

Karolina Kazior 4a

Ciekawostki Jagody

STALOWNIK

Dawno, dawno temu... w 1967 roku w Bielsku-Białej na ulicy Stalowej powstało sanatorium o nazwie Stalownik. Miejsce to specjalizowało się w leczeniu raka płuc u osób dorosłych. W budynku również znajdowała się biblioteka, czytelnia, kawiarnia oraz sala kinowa. W roku 1982 sanatorium przekształcono w specjalistyczny szpital, w którym nie tylko leczyli się bielszczanie, ale także mieszkańcy np. Wrocławia i Katowic. Szpital leczył chorych przez ponad 30 lat. Jednak po powstaniu nowoczesnego Szpitala Wojewódzkiego u stóp Szyndzielni, rozpoczęto przenoszenie oddziałów szpitalnych ze Stalownika do nowej placówki. Ze względu na to, że szpital był już trochę przestarzały i położenie na górze utrudniało dojazd karetką, finalnie zamknięto go w 2001 r. Po pewnym czasie budynek został wystawiony na sprzedaż. Niestety, był to początek końca Stalownika, gdyż nowy właściciel rozpoczął rozbiórkę budynku bez pozwoleń. Sprawa trafiła do sądu a biznesman został ukarany. W 2018 roku rozebrano Stalownik do całkowitego szkieletu i do dziś straszy swoim wyglądem.... Szkoda!

Korzystałam ze strony: <https://beskidinfo.pl/stalownik-historia-strazydla-ze-zbocza-lysej-gory/>

Jagoda Kowalczyk, 3c

Biedroblog

W poprzednim artykule działo się naprawdę dużo, w tym będzie równie ciekawie. Tylko tyle mogę Wam zdradzić, więc jeśli chcecie dowiedzieć się więcej, to czytajcie dalej. Mam nadzieję, że spodoba Wam się dzisiejszy artykuł.

Jednym z ciekawych tematów są imiona kwami; Tikki*, Plagg*, Nooroo*, Duusu*, Wayzz* , Trixx*, Pollen *, Longg*, Sass*, Kaalki*, Xuppu*, Mullo*, Daizi*, Fluff* , Roaar*, Stompp*, Ziggi*, Barkk*, Oriikko*, Liiri*.

Miraculum Pawia ma opiekunkę Nathalie * , a jego wygląd to : broszka przypominająca pawia ogon w kolorze jasnoniebieskim, z ciemnoniebieską łezką pośrodku oraz czerwonym kamieniem u góry. Kwami to Duusu, a złoczyńca ma na imię

Mayura*.

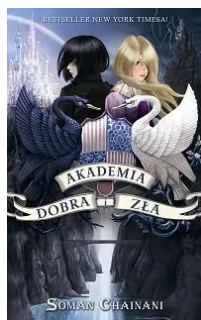
*Tikki czytaj: Tiki *Plagg czytaj: Plag
*Nooroo czytaj: Nuru *Duusu czytaj: Dusu
*Wayzz czytaj: Łejz*Trixx czytaj: Triks
*Pollen czytaj: Polen*Longg czytaj: Long
*Sass czytaj: Sas *Kaalki czytaj: Kalki
*Xuppu czytaj: Ksupu*Mullo czytaj: Mulo
*Daizi czytaj: Dejzi *Fluff czytaj: Flaf
*Roaar czytaj: Roar*Stompp czytaj: Stamp
*Ziggi czytaj: Zigi*Barkk czytaj: Bark
*Oriikko czytaj: Oriko *Liiri czytaj: Liri
*Nathalie czytaj: Natali

Hanna Kazior, 2a

Kącik czytelnika

Chcę Wam opowiedzieć o książce, którą przeczytałam w tym roku.

Nosi ona tytuł “Akademia dobra i zła”. Książka przedstawia historię dwóch dziewczyn Agaty i Sophie. Agata wygląda wiecznie ponuro, ale w głębi duszy jest piękna i dobra. Natomiast Sophie jest piękna, ale myśli tylko o sobie. Pewnego dnia nasze bohaterki trafiły do dwóch różnych akademii. Sophie trafiła do Szkoły Zła, czego zupełnie się nie spodziewała, natomiast Agata trafiła do Szkoły Dobra. Sophie myślała, że to błąd, a Agata chciała wrócić do domu. Czym to wszystko się skończyło? Czy dziewczyny dotarły do swoich domów? Jeśli chcecie się dowiedzieć, przeczytajcie o tym w książce “Akademia dobra i zła”. Jest to moja ulubiona powieść.

Ilustracja ze strony wydawnictwa.

Daria Druzhynina, 5b

Kącik literacki

Emilia Kucińska (5b)

***

(Przed moimi oczyma...)
Przed moimi oczyma obłok pojawił się.
Obracam głowę, me myśli niespokojne...
Nagle w mojej głowie widzę szare drzwi.
Czy ktoś patrzy, co się ze mną dzieje? Chyba nikt.
Ogarnęła pustka mnie
I bardzo dziwnie czuję się.
Dlaczego tak czuję się,
Jakbym miała na głowie gogle VR?
Czyżbym grała w jakąś grę?
Przecież życie to nie sen!!!

***

(Nie pojmuję, dlaczego...)
Nie pojmuję,
Dlaczego miłości drugiego człowieka nie miłuję.
Tik tak... Czas ucieka,
Noc na mnie nie czeka.
Czeszę swoje włosy.
Zawsze robię to o północy.
Lecz dziś swoje życie odmieniłam
I na lepsze się zmieniłam.
Nie będę już marnować czasu
I położę się zawczasu.
Poukładam swoje życie
I będzie ono jak obiad babci wyśmienite...

Paulina Stepaniak, 8d

Za okładką

1. Problem z bibliotekarką

Codziennie o osiemnastej
godzinie bibliotekę zamykano,

więc wtedy też nielicznych
czytelników wypraszano.

Gasły światła, zasypiały
komputerów ekrany,

trzeszczały regały pełne książek
podpierane przez ściany.

W tym cichym pomieszczeniu
niby nic ciekawego się nie działo,

jednakże tak tylko ludziom się
wydawało.

Zawsze po zamknięciu biblioteka
ożywała, ze snu się budziła,

rozglądając się niepewnie książka
za książką powoli schodziła.

Ekrany komputerów znów
jaśniały,

a drukarka z drukarką głośno się
śmiały.

Można pomyśleć, że to
niemożliwe, że magia nie istnieje,

a jednak zawsze w nocy coś się
tam dzieje.

Każda dziurka w ścianie czy
regale swoje imię miała,

każde pióro, długopis czy pojedyncza książka jakoś się nazywała.

Tam nie samotne nie było,

wszystkim w zgodzie wspaniale się żyło...

Biblioteka była krainą książek, ich piękna i radości,

pełna uśmiechu, zabawy, współczucia i miłości.

Gdy jednej książce urwał się fragment strony przykładowo,

każda urywała sobie po jednej ze swoich i mówiła pocieszenia słowo.

Jednakże pewnego dnia kamery zainstalowano i czujniki ruchu,

więc każda każdą próbowała podnieść na duchu.

Zagrożenie wielkie było!

To przecież dla książek brak ruchu, rozrywki znaczyło!

Długo udawało się książkom wytrzymać w sytuacji tak niespotykanej.

Ale co dalej?

Wszystko się pogorszyło,

kiedy jakieś dziecko „Quo vadis” – przywódcę książek wypożyczyło.

Mimo iż jedna z masywniejszych książek to była

i na regale ledwo się mieściła,

to wśród książek i tak chaos zapanował:

cały świat radości i wesela się schował.

Wszystkie księgi i książeczki trząść zaczęły się ze strachu,

aż wzbijały się w niebo gołębie siedzące na dachu.

Bibliotekarka i dzieci mocno się przeraziły,

więc do ucieczki szybko się rzuciły.

„Pan Tadeusz” zaczął zemstę już planować

oraz sposób, w jaki spróbują wodza uratować.

Denerwował się, złościł na biblioteki królowe

i na dzieci, na ściany kolorowe,

rzucał wszystkim, co miał pod ręką:

piórem, gumką, linijką, ekierką.

Postanowił w końcu, że mimo kamer zwoła

tęgo wieczoru książki do obrad koła.

Wszystkich pięknie przywitał,

lecz gdy zaczął mówić niepokój wśród księgozbiorów znowu zawitał.

„Mamy wrzesień XXI wieku.

Mamy dużo problemów...Dziś pomówimy o jednym człowieku.

Jest nim pani bibliotekarka.

Natalka!”

Drukarka słysząc to imię, kartkę szybko wypluła.

„Ta kobieta zły plan uknuła:

Naszego dowódcę porwała!

Rzecz niesłychana się stała!

Zdjęcie młodą kobietę z dzieckiem przedstawiało.

Dziecko od ucha do ucha się uśmiechało.

Kobieta ładna, o brązowych włosach, widocznie zadbanych,

chłopiec uroczy i szczęśliwy w ramionach rodziców ukochanych.

„Ta oto kobieta spisek zaplanowała:

nasze „Quo vadis” komuś oddała!

Jesteśmy w ogromnych opałach,

ta sytuacja bowiem wzbudziła strach na regałach.

Jesteśmy zgubieni!

Zniszczeni!

Okradziono nas z bezpieczeństwa i spokoju!

Ludzie nigdy nie byli szczerzy z książkami w naszym pokoju!

Ale my – wierni podwładni przywódcy naszego,

nie dopuścimy do dalszego trwania pokoju tego!

Będziemy się buntować!

Będziemy walczyć i zaciekle wojować!

Dlatego wymyśliłem plan genialny,

dzięki któremu odbijemy wodza w sposób idealny!

2. ATAK!

Wszyscy na posterunkach następnego dnia stali

i na przyjęcie sprzętaczek spokojnie czekali.

„Charlie i fabryka czekolady”, przywódca dawny,

próbował rozśmieszyć smutnych – był bowiem bardzo zabawny.

Dwie kobiety przyszły dopiero koło siódmej rano,

więc każdego do ustawienia się zawołano.

Popijając kawkę chodziły po bibliotece zaspane,

nie wiedząc, w jaką pułapkę zostaną złapane.

Książki mdleją, gdy tylko widzą
te istoty,
bo kojarzą im się tylko z
ubieraniem ich w jakieś ciasnoty.
Gorące, ciasne oprawki duszą
książkę każdą
i pod wpływem ruchu ich okładki
miażdżą.
Wszyscy ślinę przetykają,
już się w szereg ustawiają,
już do skoku przymierzają,
już się szeroko uśmiechają...
I nagle bum!
Słysząc szum.
Woźne przez próg przepadły
i do kubła na oprawki wpadły.
Książki zdziwione taśmą kubel
zaklejają
i z biblioteki wreszcie się
wydostają.
Nagle ktoś wchodzi przez drzwi.
„To ta dziewczyna z „Quo vadis”!
Idzie do czytelnii!
„Pan Tadeusz” podenerwowany
idzie do pomieszczenia,
gdzie dziecko siedzi i czyta
dowódcę książek plemienia.
Zaciekawieni podwładni wchodzi
za nim zaraz
i wszyscy piszczą naraz.
Dziewczynka stała z otwartymi
oczyma
i wystraszona, aż „Quo vadis”
upuściła.
„Mały Książę” powoli przywódcę
podniósł wraz z innymi
i uciekli do piwnicy schodami
tylnymi.
Tam odbyła się wielka impreza,
aby uczcić wodza powrót,

jednak przerwał ją kruk.
Tak, kruk, który wpadł przez
okno z impetem
zderzając się na drugim końcu
piwnicy z parapetem*.
Wstał, rozejrzał się i zakrakał.
Każdy po cichu, w nerwach stał.
Kruk podszedł do „Quo vadis” i
ukłonił się,
więc o tym, kim jest, na pewno
każdy wie.
Księgi stały jak wryte, zdziwione
tym, co widziały.
Niektóre kobiety, jak
„Balladyna”, czy „Świtezianka”
zemdlały.
3. Ratuj się, kto może!
Książki po długiej imprezie do
biblioteki wreszcie wróciły
i reszcie rodziny kruka się
przedstawiły.
Niektórzy byli źli na gościa, bo
mógł potargać im strony,
jednakże kruki nie są tak niemiłe
jak wrony.
Nieobecni dowiedzieli się, że jest
nowa bibliotekarka,
której zdjęcie wydrukowała im
Natalka-drukarka.
Przyglądali się kobiecie
zaciekawieni,
choć niektórzy źli, bo i tak
wzruszeni.
Ciekawił ich tylko powód tej
zmiany.
Kto dopuścił się takiej wymiany?
Książki postanowiły wydać nową
na próbę.
Może spowoduje to jej zgubę?
Może potem zwolni się i ona?

Każda księga była z tego pomysłu
zadowolona.
Zaczęły więc zeskakiwać z półek
i biegać po pomieszczeniu.
Bibliotekarka weszła i ku
zdziwieniu
książek śmiać się zaczęła.
Nie zemdlała, nie krzyczała,
żadnego alarmu nie wszczęła.
„Kim jest ta kobieta?” każdy
wokół pytał kogoś obok siebie.
„Może umarliśmy i jesteśmy już
w niebie?”
„Może anioły ją zesłały?”
„Może z przepowiednią wróżki
przysłały?”
Rzeczy niedorzeczne usłyszeć
można było,
kiedy coś nowego w bibliotece się
wydarzyło.
Kiedyś przykładowo, znaleziono
w piwnicy konia?
Innym razem, ktoś przyniósł ze
sobą słonia!
Jeszcze kiedy indziej ktoś
bibliotekę z zakładem
pogrzebowym pomylił,
komuś kiedyś się książkę ukraść
udało po tym, jak bibliotekarkę
zmylił.
A ta się śmiała.
Śmiała, jakby taką sytuację nie po
raz pierwszy na oczy widziała.
Książki stały jak wryte nie
wiedząc, co się dzieje
i dlaczego ta kobieta ciągle się
śmieje.
Aż w końcu ona powiedziała:
„Nigdy takiego ubawu nie
miałam!
Widziałam, co prawda, dużo
sytuacji tego typu w bibliotekach,

dużo wiem zatem o książkach,
moich pociechach.

Nie martwię się, nie jestem jak
moja poprzedniczka:

bibliotekarka, nauczycielka,
trenerka i prawniczka.

Mam nadzieję, że jakoś się
dogadamy

i ludzi z książkami w końcu
pojednamy!”

Wtedy nastąpił huk wielki

i z nieba poleciały deszczu
kropelki.

Niebo zaczęło trzaskać
piorunami.

„Szybko! Schować się pod
regałami!”

„Pan Tadeusz” znowu objął
dowodzenie

„Burza z piorunami! To
ostrzeżenie!”

Książki bowiem szczerze
wierzyły,

że gdy takie burze na niebie
wystąpiły,

to ich spotka jakieś nieszczęście
niesłychane.

I wtedy usłyszeli głos: ”Wszystko
w piwnicy zalane!”

Wszyscy przerazili się
niezmiernie, obleciał wszystkich
strach.

„A co jeśli piorun uderzy w
dach?!”

Zniszczy nas!

A przecież z nas jest cały las!

Tyle drzew powycinali,

abyśmy powstałi!

I po co? Po co las cały wycinano?

Żeby nas teraz zalało?”

Książki zgodziły się z
przyjacielem

i razem krzyknęły z weselem!

„Przeżyjemy!

Nie zginiemy!

Niestraszny deszcz nam!

Pioruny! Bójcie się! Już my
pokażemy wam!

Książki podenerwowane sytuacją
całą

zbiły się wszystkie w grupkę
niemałą.

Okładki powkładały na wszystkie
strony

i przystąpiły do obrony.

W nie lada wielkim
niebezpieczeństwie były,

bo co by było, gdyby się
zmoczyły?

Nic by nie było!

Nic by nie zostało!

Wrogiem największym dla
książek jest woda.

Z wodą nie wchodzi w grę żadna
zgoda:

Woda nie słucha! Woda nie
dotrzymuje słowa!

Tylko niszczy, a potem w
kanałach się chowa!

Książki wszystkie wystraszone,

bo przecież możliwe, że zostaną
zniszczone!

Jednak pomimo całego strachu

przystąpiły do walki z dziurą w
dach.

Bibliotekarkę po deski do
piwnicy wysłały,

a same w tym czasie na stół w
kację się wspinały.

Sytuacja była tragiczna! Dramat!

Żeby chociaż w okienku była
mała brama,

przez którą można by się
wydostać

i zalany przez wodę nie zostać.

Ach, gdyby dla książek wyjścia
specjalne zrobili,

to może by się w pomieszczeniu
za ścianą schronili.

Ale nie, bo książki to zwykłe,
niepotrzebne przedmioty,

głośne jak psy i wredne jak koty.

4. Ratunek

Wody coraz więcej było,

„Oby to się szybko skończyło!”

Wszystkie księgi błagały,

bo wilgoci bardzo się bały.

To, co się tam działo,

jako piekło w pamięci świadków
zostało.

Woda wciąż do góry się wspinała

i ani na chwilę się nie
zatrzymywała.

Gdy już prawie blatu stołu
dosięgała,

książka jedna krzyk usłyszała.

Kruk, ich przyjaciel, z pomocą im
leciał!

Z deskami w pazurach bohater
przyleciał!

Aż dziw, że je zdołał utrzymać

i jeszcze przy dachu trzymać!

Trzymał tak i trzymał łebkiem
drewienko,

że tylko kropelki już kapały
cichuteńko.

Bibliotekarka wbiegła i książki
pobierała,

do torby wrzuciła i ze sobą
zabrała.

5. Książkowe teorie

Po kilku tygodniach od tej historii
powstało kilka książkowych
teorii:

Nowa bibliotekarka zawsze
lepsza niż stara!

Nie każdego kruka powinna
spotkać sroga kara!

W grupie zawsze siła!

Książka książce cały czas miła!

Biblioteka to miejsce pełne
przygód!

Zaś książki, to niekończąca się
fala relaksu i wygod!

Teraz książki żyją spokojnie w
innej bibliotece,

co dzień uczestniczą w
książkowej dyskotecie,

mają luksusy niemałe

i bibliotekarki wspaniałe.

A co się stało z ich dawnym
miejscem zamieszkania?

Cóż... To historia do oddzielnego
opowiadania!

Posłowie

Dlaczego napisałam tę książkę?

Może nie ze względu na sam
konkurs, choć i to było jednym z
powodów, dla których ona
powstała. Gdybym jednak nie
miała ochoty, to nie napisałabym
jej. Kocham wiersze,
opowiadania, książki, sztukę...
Kocham to. Lecz jeszcze bardziej
kocham sama tworzyć.

Poezja jest dla mnie czymś
nowym. Zaczęłam pisać w lutym
2022 roku. Stało się to zupełnie

przez przypadek! Na języku
polskim z naszą
wychowawczynią pisaliśmy
wierszyki o danej osobie z
naszego grona klasowego. Co
prawda, wtedy jeszcze nie
wiedziałam, jak pisać wiersze i co
to jest np. rym, rytm czy metrum,
ale zaciekało mnie to.

Po pewnym czasie przyszedłam do
mojej polonistki, aby pokazać jej
wiersz o CAŁEJ klasie. Bardzo
wszystkim się spodobał,
gratulacjom nie było końca.
Wtedy dopiero odkryłam swój
prawdziwy talent! Teraz jest to
jeszcze diament, który dopiero
szlifuję, ale jest on coraz bardziej
błyszczący, wartościowy i cenny.

Chciałabym kontynuować
pisarstwo, bo wiem, że jest to coś,
co mi wychodzi i coś, co kocham.
Wiersze zawsze dodawały mi sił,
energii... Zawsze w swoich
poematach mogłam się wyżyć,
pochwalić, dać upust wyobraźni.
Pisząc czuję się wolna, zupełnie
jakbym przenosiła się do innego
świata! Tam wszystko mogę, nie
ma żadnych zasad, nie trzeba się
uczyć, nie trzeba słuchać
rodziców, nie trzeba udawać
kogoś, kim się nie jest...

Po prostu z miłości do mojego
świata poezji zmieszanego z
muzyką powstała ta książka. Z
zamiłowania do wierszy oto
powstał ten wiersz. Z szacunku
do książek powstał ten poemat. Z
bólów głowy od nadmiaru
pomysłów oto powstała ta
historia.

Przy okazji chciałabym
zaznaczyć, że książka tak na
dobrą sprawę nie jest tylko moja,

bo pomysły na nią podsuwało mi
naprawdę wiele osób.

Podziękowania

Chciałabym bardzo podziękować
Maii Abramovej, mojej
ilustratorce i koleżance z klasy,
bez której rysunków książka
byłaby nudna. Dzięki Maii moja
historia zyskała genialne obrazki.

Pragnę także podziękować mojej
polonistce, która cały czas
wspiera mnie, buduje dobrym
słowem i przede wszystkim
motywuje do rozwijania mojego
talentu.

Kolejnymi osobami, którym
chciałabym podziękować, są
panie z biblioteki osiedlowej,
które pomogły mi w stworzeniu
okładki.

Następnym dobrym duchem,
któremu należą się
podziękowania, jest tata mojej
koleżanki – Marysi, który
podsunął mi pomysł zalania
biblioteki wodą. Bardzo dziękuję,
bo idea była genialna i naprawdę
się przydała!

Ostatnią osobą, której chciałabym
podziękować, jestem ja sama.
Dziękuję sobie samej, że mimo
tego, że miałam tyle nauki i tyle
innych rzeczy do zrobienia, a
nawet mimo lenistwa, napisałam
tę książkę.

Bardzo dziękuję również i tym,
którzy przez cały czas
powstawania książki wzmacniali
mnie dobrym słowem i dodawali
mi skrzydeł. Dziękuję.

**w niektórych piwnicach są małe
okna z parapetami, np. u mnie w
bloku*

Kącik kulinarny

Koleżanki i koledzy, polecam Wam **przepis na ciasto brownie**. Jest bardzo proste i można je zrobić nawet bez pomocy rodziców. Bardzo często robię je jako niedzielny deser.

Nie trzeba wiele, wystarczy kilka składników:

1 kostka masła, 3 gorzkie czekolady, 3 jajka, 1 szklanka cukru, pół szklanki mąki, pół szklanki wody, szczypta soli.

I chwilę czasu na przygotowanie:

Czekoladę należy pokruszyć. Wodę zagotować w garnku z cukrem, ściągnąć garnek z ognia, dodać czekoladę i masło. Poczekać, aż składniki się rozpuszczą, można od czasu do czasu mieszać. Do miski wbić jajka, roztrzepać, dodać mąkę i sól. Wymieszać trzepaczką. Do jajek dodać masę z czekoladą cały czas mieszając. Foremkę wyłożyć papierem do pieczenia i wlać do niej masę czekoladową. Piekarnik rozgrzać do temperatury 180 stopni i piec przez 30 min. 🍌

Ciasto palce lizać polecam każdemu i życzę smacznego.

Zdjęcia z archiwum autora.

Michał Rajzer, 8d

Omlet twarogowy

W tym numerze gazetki zachęczę Was do przygotowania smacznego i pożywnego śniadania.

Potrzebne będą następujące składniki:

2 jajka

50 g sera twarogowego półtłustego

30 g mąki owsianej lub pszennej

10 g erytrytolu (zamiennik cukru) lub 1 opakowanie cukru wanilinowego

½ łyżeczki proszku do pieczenia

5 g oleju

50 g dowolnego dżemu lub konfitury

Składniki przygotowane? No to zaczynamy 😊

Jajka zmiksujcie na puszystą masę, dodajcie twaróg i ponownie zmiksujcie. Dodajcie mąkę (ja użyłam tortowej typ 450), erytrytol (lub każdy inny cukier), proszek do pieczenia i zmiksujcie na małych obrotach na jednolitą masę. Na patelni (najlepiej takiej typowej do naleśników) za pomocą pędzelka rozprowadźcie olej. Przygotowaną masę wylejcie na patelnię (można podzielić na 2 porcje) i smaźcie pod przykryciem na wolnym ogniu lub małej mocy palnika z dwóch stron. Podawajcie z dowolnym dżemem lub owocową konfiturą.

Fot. Z archiwum prywatnego autorki

Smacznego 😊

PS. Więcej inspiracji na omlety możecie znaleźć w książce *Zrób formę z fit przepisy od Baletnicy*, Svetlana Ovsyankina, Wydawnictwo Pascal, 2023

Olga Szymbal, 4a

Summer Word Search

S F L I P F L O P S I S L E P
S U N S C R E E N A N U O S I
A U N G U E S T H D O N V W C
B N E G J O C E A N F S S I N
A P O O L J U R Y S U H O M I
R U G U S A T A E U N I H S C
B M G C R E S A M A S N I U S
E E N U F O N S U M M E R I P
C M A A S T O H E T H I N T R
U V A C A T I O N S R H L A I
E R O B I L K R X J O I O U N
I I N S E F I T S F U N P T K
C A R E L A X S U L Y L O L L
E J U N E A C F A M I L Y S E
I C E P O P A H O T S R E L R

AUGUST
BARBECUE
BEACH
FAMILY
FLIP FLOPS
FUN
HOT
ICE CREAM

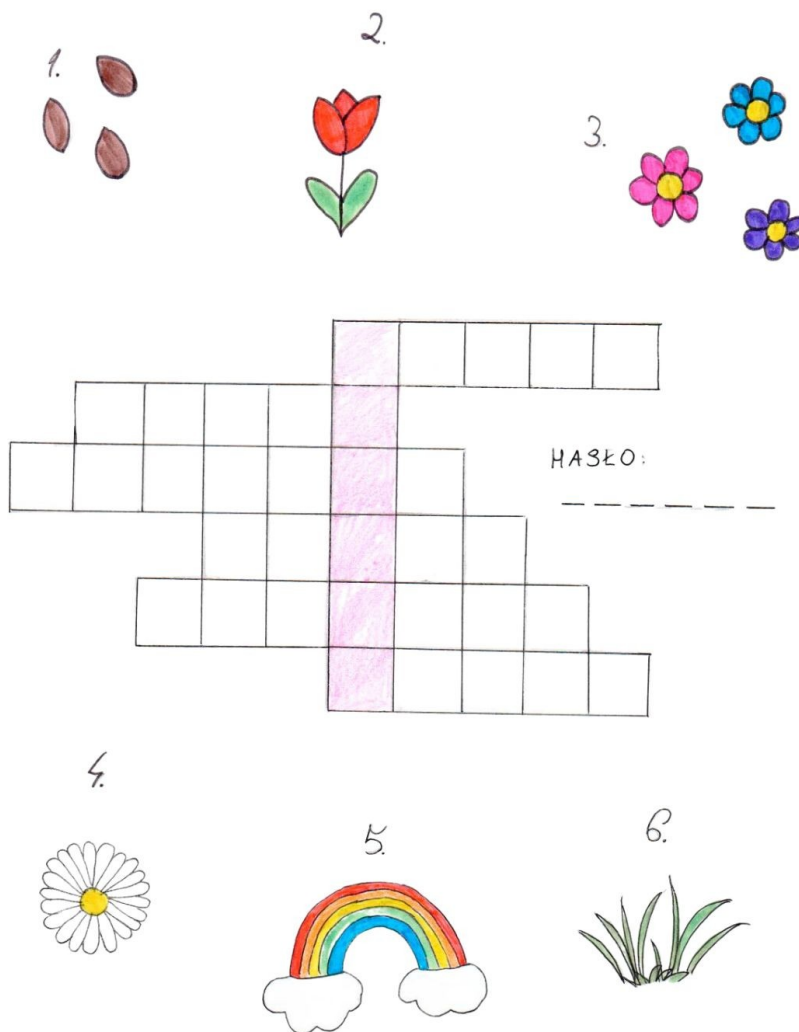
ICE POP
JULY
JUNE
OCEAN
PICNIC
POOL
RELAX
SHORTS

SPRINKLER
SUMMER
SUNGLASSES
SUNSCREEN
SUNSHINE
SWIMSUIT
VACATION

Opracowała: p. Anna Kruczała

Krzyżówka z języka angielskiego

Opracowała: Nikola Danielczyk, 8d

Zabawy matematyczne

1. Ile pluszaków macie?

Pluszaki, jak wszystko, co jest do zabawy, mają to do siebie, że czasami się rozprują lub zakurzą. Te, które się rozpruły, wyrzucicie. Te, które są w dobrym stanie, zostawcie na ich miejscu. Przy okazji policzcie, ile pluszaków mieliście, ile wyrzuciliście, a ile Wam zostało.

2. Matematyczna muzyka.

Jeśli tworzysz muzykę w domu, zaproponuj rodzeństwu, aby Ci pomogło. Jak? Niech policzy, ile razy zdarza Ci się powtórzyć dane słowa w piosence, np. 2 x gwiazda, 2 x słoń, itd. Możecie je razem liczyć głośno lub zapisywać na kartce.

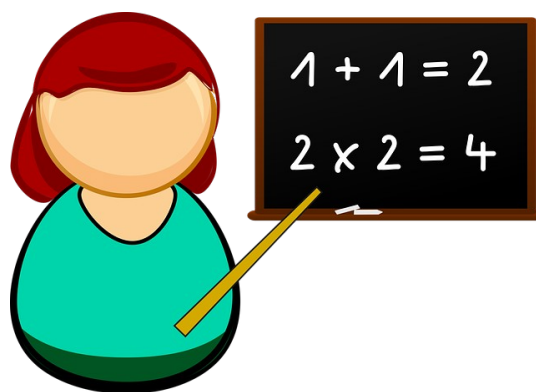
3. Liczymy podczas podróży.

Kiedy jedziesz pociągiem, zaproponuj młodszemu rodzeństwu, aby podczas drogi coś liczyło, np. mijane drzewa czy przejeżdżające auta. Możecie liczyć na zmianę. I tak np. Do 100.

4. Zmiany z lata na jesień.

Kiedy temperatura się zmienia, np. z 20 ° spada do niższych wartości, zmieniamy garderobę. Wszystkie letnie ubrania chowamy do worków, do szafy, a te grubsze, wyciągamy. Możecie policzyć, jaka jest różnica między kurtkami letnimi a zimowymi, np. ile worków z letnimi rzeczami macie w domu, a ile z zimowymi?

Korzystałyśmy z książki Moniki Jaworskiej: “Dziecinnie prosta matematyka”.

Ilustracja <https://pixabay.com/pl/> (darmowa grafika)

Magdalena Głuszek, Marta Matlak, 8d

Kącik plastyczny

Prace Iryny Kubai, 6c

W obiektywie Mateusza Cholewy z 8e

NIETYPOWE ŚWIĘTA MAJ-CZERWIEC 2023

2 maja – Dzień Grilla

8 maja - Dzień Bibliotekarza i Bibliotek

11 maja – Dzień Bez Śmiecenia

17 maja – Dzień Telefonów Zaufania dla Dzieci

20 maja – Dzień Pszczół

22 maja – Dzień Praw Zwierząt

23 maja – Dzień Żółwi

24 maja – Dzień Ślimaka

26 maja – Dzień Matki

31 maja – Dzień Bociana Białego

1 czerwca – Dzień Dziecka

3 czerwca - Dzień Dobrej Oceny

5 czerwca – Dzień Ochrony Środowiska

9 czerwca – Dzień Przyjaciela

11 czerwca – Dzień Rysia

19 czerwca – Dzień Leniwych Spacerów

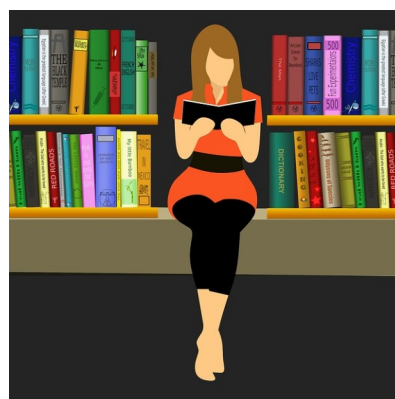
23 czerwca – Koniec Roku Szkolnego, Dzień Ojca

24 czerwca – Dzień Przytulania

25 czerwca – Dzień Smerfa

Źródło ilustracji: <https://pixabay.com/pl/> (darmowa grafika)

Wybrała: **Nicola Homel, 4b**

HUMOREK SZKOLNY

<p>-Jasiu, dlaczego Małgosia płacze? -Z lenistwa. -Jak to? -Usiadła na kaktusie i nie chce jej się teraz wstać.</p>	<p>Janek do kolegi: -Tu było kiedyś jezioro, prawda? -Tak, było... ale wiosną wpadła do niego ciężarówka z pampersami.</p>
<p>-Będę musiał rzucić szkołę - mówi Krzysiek do Zuzi. -Coś ty! Dlaczego? -Ze względów zdrowotnych. -Jak to? Przecież jesteś zdrowy jak ryba! -Ja tak, ale nauczyciele dostają palpacji serca, kiedy wywołują mnie do tablicy.</p>	<p>Rozmawiają dwaj chłopcy, synowie znanych aktorek: -Ile razy rozwodziła się twoja mama? -Nie powiem. -Dlaczego? -Wstydzę się. -Nie pękaj, w dzisiejszych czasach nie ma się czego wstydzić. -No dobrze, powiem ci. Ani razu.</p>
<p>Jaś do kolegi: -Bardzo współczuję ślimakowi. -Dlaczego? -Bo biedak nigdy nie może wyjść z domu.</p>	<p>Przyszedł ksiądz po kolędzie. Po modlitwie i poświęceniu domu zwrócił się do małej dziewczynki: -Umiesz się żegnać, dziecko? -Umiem. Do widzenia.</p>

Wyszukała i wyboru dokonała **Nicola Homel z 4b**

Rozwiązanie krzyżówki z j. angielskiego ze s. 26

1. seeds
2. tulip
3. flowers
4. daisy
5. rainbow
6. grass

Hasło: **SPRING**

Skład redakcji:

Mateusz Cholewa, Anna Cyrkler, Nikola Danielczyk, Daria Druzhynina, Magdalena Głuszek, p. Małgorzata Göttlich-Kucharska, Lilianna Górny, Martyna Grabska, Szymon Gredka, Zofia Heczko, Nicola Homel, Mateusz Kawka, Milena Kawka, Hanna Kazior, Karolina Kazior, Szymon Komendera, Jagoda Kowalczyk, Zofia Kozieł, p. Anna Kruczała, Julia Krypezyk, Zofia Krywult, Iryna Kubai, Emilia Kucińska, Maciej Kuciński, Julia Lemańska, Rafał Marcisz, Marta Matlak, Wiktoria Micek, Olivier Pelczar, Ivan Popov, Mikolai Popov, Michał Rajzer, Paulina Stepaniak, Mateusz Suwaj, Roxana Sygacz, Olga Szymłak, p. Alicja Tołwińska.

Opiekun: p. Magdalena Georg.

O poprawność językową zadbała: p. Magdalena Nabielec.

Adres: Szkoła Podstawowa nr 37 im. Mariusza Zaruskiego w Bielsku-Białej, ul. Doliny Miętusiej 5, 43-316 Bielsko-Biała, tel. 33 816 31 36.

Gazetka "Szkolne Echo" ukazuje się co dwa miesiące na stronie internetowej szkoły oraz w formie papierowej dostępnej w obu bibliotekach i pokojach nauczycielskich oraz w sekretariacie SP 37.